

Nyitás az osztrák közönség felé

Nyitna az osztrák közönség felé, és arculati megújulásban látja a kitörési lehetőséget Mérei Tamás, a szombathelyi Savaria Szimfonikus Zenekar márciusban kinevezett igazgatója, akít elsősorban arról kérdeztünk, hogyan képzei el a folytatást a török származású zeneigazgató, Alpaslan Ertüngealp lemondása után.

■ Hogyan szembesült azzal, hogy Alpaslan Ertüngealp lemond a zeneigazgatói posztról?

Május 21-én volt az idei szezon utolsó bérletes hangversenye, a szünet után a zeneigazgató úr a közönség felé fordult és abbéli szándékának adott hangot magyarul és aztán németül, hogy meg kíván válni a zeneigazgatói posztról. Ez teljesen váratlanul ért mindenkit – mind a zenekart, mind engem –, de természetesen tiszteletben tartom a szándékát, és igyekszem ennek megfelelően tovább működtetni az intézményt. Az ezt követő tárgyalásokon elsősorban arra a problémára kellett megoldást keresnünk, ami abból adódott, hogy Alpaslan Ertüngealppal zeneigazgatóként lett megkötve 2007-ben az öt évre szóló szerződés. Külön karmesterként tehát nem lett szerződötve, ugyanakkor a karmesteri teendőket továbbra is szívesen ellátja, csak a művészeti vezetésért nem vállal felelősséget a továbbiakban. Ezt, a zenekarral és a fenntartóinkkal egyeztetve átmeneti időszakra magamra vállaltam. Tekintve, hogy zenész

vagyok, remélhetőleg meg tudom majd oldani a feladatot, de hangsúlyozom, hogy ez átmeneti megoldás, hiszen ez erősen karmesterhez kötött feladat. Amennyiben tehát Alpaslan nem vállalja a továbbiakban, abban az esetben deklaráltan ráléptünk a elválás útjára. Meglehetősen sok lekötött koncertünk volt a nyárra, három szabadtéri fellépés Szombathelyen, egy olasz turné, a Bartók-szeminárium, és itt a teljes jövő évad összes előadása is, amelyet a Budapest Filharmónia Kht.-vel közösen háromoldalú szerződésben már rögzítettünk.

■ Hogyan tovább?

A közalkalmazotti szerződést közös megegyezéssel június 2-án felbontottuk a zenekar és a zeneigazgató úr között. Innentől kezdve hivatalos kapcsolat nincs közöttünk, csak mint karmesterrel próbáltunk megegyezni Alpaslan Ertüngealppal. A tárgyalás a nyári koncerteket illetően sajnos sikertelen volt. Bár a zenekar szerződve volt június 5-én, Kalocsán a XVII. Kék Madár Fesztivál nyitóhangversenyére Mozart Requiem-jének előadására, a sikertelen tárgyalás folyamánként Alpaslan Ertüngealp ezt a koncertet egy nappal az előadás előtt lemondta.

A helyzet a zenészeket is meglehetősen megviseli, de az első számú tényező ebben a helyzetben mégis a felelősség kérdése. Felelősség a közönség iránt, akik joggal várnak el magasszintű, pozitív élményt a pénzükért, a fenntartóink felé, akik az együttesbe fektetett milliókért szintén joggal várják el a jó produkciót, a nyugalmat, rendezettséget. A harmadik tényező pedig a felelősség a nemes ügy, a művészet szolgálata iránt. Nekem mindezt biztosítanom kell. A kérdés elsősorban az, hogy mekkora kockázatot vállalhatunk. A zeneigazgató úr lépései sorozatosan kiszámíthatatlanok voltak az elmúlt időszakban. Neki 2012. augusztus 31-ig határozott idejű szerződése volt. Az, hogy a lemondásáról még engem sem tájékoztatott előzetesen, már önmagában is elgondolkodtató, ezt követően pedig több, az ő nevével meghirdetett, nem kevés pénzért reklámozott hangverseny is áldozatául esett a vele történt sikertelen egyeztetésnek, a kalocsai hangverseny le-

mondásáról már nem is beszélve. Az események következményeként a Filharmóniával együtt arra a döntésre jutottunk, hogy a jövő szezonunk bérletes hangversenyei kapcsán nem tartunk igényt Alpaslan tevékenységére. Nagyon szomorú ez, különösen annak tükrében, hogy a programokat ő állította össze, de egyszerűen ilyen helyzetben a további együttműködés nem lehetséges.

■ Ön viszonylag rövid ideje, március elseje óta tölti be az igazgatói posztot. Milyen elképzelései, tervei vannak rövid-, illetve hosszú távon az együttessel kapcsolatban?

A pályázatomban és munkába lépésem első pillanatától kezdve deklarált célom, hogy az a negatív tendencia, ami a zenekar életére az elmúlt másfél évtizedben jellemző volt, a gazdasági világválság ellenére megforduljon. Mindjárt leépítéssel kellett kezdenem a tevékenységemet, csak a személyi állományból húszmillió forint megtakarítása volt a feladat, tehát öt zenészüntől kellett megválni. Ezzel együtt figyelembe kell vennünk, hogy Szombathelyen a zenekari játék több mint száz éves, a szimfonikus zenekart még maga Kodály Zoltán is vezényelte, s ez a hatalmas érték ennek megfelelő felelősséget is ró a zenekar vezetőjére. Több ponton látom a kiutat ebből a helyzetből. Egyrészt nyitnunk kell a közönség felé. A hangversenyeink meglehetősen gyengén látogatottak, s ennek valószínűleg egyik oka a nem kifejezetten szerencsés műsorpolitika. Én a jövő szezonot tekintve a programot készen kaptam. Erősen Beethovenre koncentrálok a műsor a következő évadban, a szabadtéri hangversenyek műsorát illetően sikerült fontos lépéseket tennem. A körülbelül 150 ezer turista által látogatott Savaria Történelmi Fesztiválon a Savaria Szimfonikus Zenekar adja majd a záróhangversenyt, többek közt Webber musical részletekkel, és a Ben Hur, illetve a Spartacus című filmek betétdalaival, amelyek szorosan kötődnek a három napos fesztivál témájához. Emellett részt veszünk a Szent Iván-éji Vigasságok elnevezésű rendezvényen, és az egyébként hagyományos Fő téri, szabadtéri hangversenyünket is megtartjuk. A másik kitörési

pontot az arculat terén látom. A piacon meg kell felelni a marketing és reklám szakma igényeinek, ennek megfelelően komoly arculatváltáson esik át a zenekar, a logó frissítésétől kezdve a honlap átalakításáig. Ezentúl a honlapon keresztül – elsősorban az osztrák közönség igényeinek megfelelően – bankkártyával is lehet majd jegyet váltani a koncertjeinkre. Létezik egy állandó vendégkarmesteri cím az együttesnél, amelyet egy karmester hölgy, Hermine Pack tölt be, akinek révén megszokszorozódnak az

osztrák fellépéseink. A tőlünk tíz kilométerre fekvő Burgenland az egyetlen olyan tartomány Ausztriában, amelynek nincs saját zenekara. Bár a jövő szezonra már kivitelezhetetlen volt, határozott célom, hogy a jövőben kialakítsunk egy bérletet az ottani közönség megszólítására. Vagy a Bartók teremben elhangzó műsorunkat játszunk el ismét más helyszíneken, vagy egy külön bérletet indítunk akár több burgenlandi településen, sőt, még Steiermark területén is. Esetünkben fontos szempont lehet, hogy

sem szállásköltséggel, sem különösebben magas utazási költséggel nem kell számolniuk majd meghívóinknak. Remélem, hogy mihamarabb sikerül megtalálnunk zeneigazgatónk utódát, és a „leépítéses, lemondós” zaklatott időszakot egy rendezett, nyugodt, a fő prioritásunkra, a művészi munkára fókuszáló, épülő korszak követi. A magam részéről mindent megteszek e cél elérése érdekében.

Bilkei Éva

Új próbateremben a Dohnányi Zenekar

„Fel kellene engedni a villamosra az új felszállókat is...”

Hollerung Gábor is örül az új próbateremnek

A levegőben még festékszag terjeng, az új ablakokat színes ragasztócsíkok foglalják keretbe. A termék többsége még üresen áll, s a legnagyobb helyiségben is csak székek sorakoznak, de a Budafoki Dohnányi Zenekar már megtartotta első próbáját újonnan elkészült otthonában. Sok év után talált állandó próbahelyre az együttes. A Kerepesi úti épület korábban használaton kívüli ebédlő volt, amely egy esztendő kemény munka árán lett muzsikálásra alkalmas helyszín. Az együttes zeneigazgató-karmestere, Hollerung Gábor az otthon-építés nehézségei mellett a következő szezonról és az előadóművészeti törvény hatásairól is mesélt.

I Úgy ballom, Ön irányította a munkát is, amelynek során a honvédségi, üresen álló ebédlőből próbaterem lett. Nem is tudtam, hogy egy karmesternek az átépítéshez is értenie kell...

Ma már mindenesnek kell lenni. Én is az vagyok. Napjainkban az már kevés, hogy valaki irányítja az együttest és dirigálja a hangversenyeket. A fund raising-gel is foglalkozni kell, ha valaki erre nem hajlandó, azt pl. a tengerentúlon már nem is alkalmazzák. Annak viszont, hogy belefolytam az átépítésbe, meg volt az az előnye, hogy így valóban

olyan lett a próbatermünk, amilyenek elképzeltük. Persze, muszáj volt azért néhány dologban kompromisszumokat kötnünk, hiszen az átalakítás hatalmas költségekkel járt, még úgy is, hogy a legtöbb esetben próbáltunk olcsóbb megoldást választani. Az épületet tíz esztendőre béreljük, s ebből az átalakítással már eltelt több mint egy esztendő... Nagy boldogság viszont, hogy végre megtarthattuk itt, a Kerepesi úton, az első zenekari próbát. A saját próbatermet már három-négy esztendővel ezelőtt megígérttem az együttesnek... Ebben a helyiségben

most már akár kórossal együtt is tudunk dolgozni. Akad azért még néhány tennivalónk, hiszen az akusztika miatt szükség van még függönyökre, s egy nagy drapériára is...

I Hogyan sikerült előteremteni minderre a pénzt?

Kaptunk támogatást az Oktatási és Kulturális Minisztériumtól, emellett a Budafoki Önkormányzat is adott hozzá pénzt. Maga a felújítás több száz millióba került volna, ehhez képest azonban jóval alacsonyabb összegből elvégeztünk mindent.